

Dato: 3. juli 2009
Kontor: Visum, Udsendelser
og Humanitære Sager
J.nr.: 09/02389
Sagsbeh.: KSK
Fil-navn: S 2512 besvarelse

Besvarelse af spørgsmål nr. S 2512 stillet af folketingsmedlem Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 29. juni 2009.

Spørgsmål:

"Vil ministeren følge anbefalingen om, at de danske udlændingemyndigheder kun benytter Dublinforordningen i de sager, hvor det vil være i barnets interesse at følge Dublinforordningen, og at i alle andre sager behandler barnets asylsag i Danmark, hvilket adskillige børne-faglige NGO'er anbefaler i "Supplerende NGO-rapport – til den danske regering fjerde periodiske rapport til FN's Komité for Barnets Rettigheder. Maj 2009" og sikre uledsagede FN-flygtningebørns rettigheder og rapportens anbefaling om, at uledsagede FN-flygtningebørn får tildelt en repræsentant straks efter ankomsten til Danmark?"

Svar:

Dublin-forordningen anvendes i alle sager, herunder sager vedrørende uledsagede mindre-årige, hvor det vurderes at være relevant.

Formålet med Dublin-forordningen er at sikre, at asylansøgninger indgivet af tredjelands-statsborgere i et medlemsland kun bliver behandlet i ét medlemsland.

På baggrund af de hidtil tilgængelige oplysninger er det min opfattelse, at Dublin-mekanismen fungerer, og at asylansøgere, som overføres fra Danmark til andre medlemslande i medfør af Dublin-forordningen, får adgang til asylproceduren i disse lande.

Dublin-forordningen indeholder først og fremmest nogle kriterier for hvilket EU-land, der er ansvarligt for at behandle en given asylansøgning. Efter disse kriterier ligger ansvaret - i prioriteret rækkefølge - hos:

1. Det land, hvor ansøgerens nærmeste familie allerede opholder sig.
2. Det land, der eventuelt har udstedt en opholdstilladelse eller et visum til ansøgeren.
3. Det første EU-land, som ansøgeren lovligt eller ulovligt er rejst ind i.
4. Det land, hvor ansøgeren eventuelt allerede har ansøgt om asyl.

Dublin-forordningens artikel 6 foreskriver endvidere, at såfremt asylansøgeren er en uledsaget mindreårig, og der findes et medlem af ansøgerens familie med lovligt ophold i en medlemsstat er det som udgangspunkt denne, der er ansvarlig for asylsagsbehandlingen under forudsætning af, at dette tjener barnet tarv bedst.

På baggrund af bl.a. oplysninger fra det svenske Migrationsverket om, at uledsagede mindreårige asylansøgere risikerer at blive frihedsberøvet i op til tre uger ved ankomsten til Grækenland, eller på anden måde risikerer at blive behandlet i strid med barnets tarv, har ministeriet derfor med virkning fra den 27. juni 2008 besluttet, at Udlændingesservice i sådanne sager indtil videre bør anvende Dublin-forordningens artikel 3, stk. 2, og således behandle de uledsagede mindreårige asylansøgere asylansøgninger i Danmark, medmindre der i konkrete sager måtte være oplysninger om familieforhold som nævnt i Dublin-forordningens artikel 6 og artikel 15, stk. 3, som peger på, at det ikke vil være til barnets bedste at få sin ansøgning behandlet i Danmark.

Jeg har derfor ikke planer om at ændre regler og praksis for anvendelse af Dublin-forordningen.